

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5087

4 PAGINI — 25 BANI

Vineri 24 septembrie 1965

CITITI

IN PAG. A II-A: TINERE, SĂ STĂM DE VORBĂ

● Răspuns la o scrisoare (de Lascăr Sebastian) PE TEME ȘTIINȚIFICE

● Un concurent al avionului?

● Poșta redacției

IN PAG. A III-A:

● Ne scriu corespondenții voluntari
● Sport
● Informații

Pe ogoarele cooperativei agricole din Orlea, raionul Corabia, lucrările din campania de toamnă se desfășoară din plin. Conducerea cooperativei, folosind experiența anilor trecuți, a luat măsuri din vreme pentru organizarea judicioasă a muncii: complexitatea lucrărilor se execută în aceste zile, faptul că recoltatul porumbului, arăturile de toamnă, pregătirea patului germinativ și semănatul păioaselor se fac concomitent, a determinat mobilizarea tuturor forțelor și planificarea lor zilnică la lucru. La ora actuală, din cele 940 hectare destinate însămînțării grului, 440 hectare (suprafață arată în miriște) sînt gata pentru a primi sămînța.

Am arat miriștea imediat după ridicarea recoltei, ne-a spus tovarășul Gheorghe Stăncilă, președintele cooperativei agricole. La fel procedăm acum, după culesul porumbului: paralel cu recoltatul, eliberăm terenul de coceni și băgăm plugurile în brazdă în aceeași zi.

Tovarășul președinte a făcut o mențiune specială cu privire la contribuția organizației U.T.C. Ritmul intens pe care îl impune caracterul lucrărilor de toamnă a determinat comitetul U.T.C. să inițieze câteva acțiuni foarte utile. De pildă, era și este nevoie de multă operativitate la tăiatul și transportul cocenilor, muncă destul de grea, care cere eforturi. Uteciștii s-au angajat ca, îndrumați de cîțiva oameni mai vîrstnici, cu experiență, să efectueze ei această lucrare. Propunerea a fost acceptată. De înfăptuirea acestui angajament, de organizarea întrecerii răspunde Iulian Gelca, secretarul organizației U.T.C. din brigada a treia de cîmp. I s-a încredințat lui această sarcină, pentru că întotdeauna s-a dovedit un bun organizator, cu multă inițiativă. Se lucrează în flux: unii taie cocenii, alții îi string și-i încarcă în căruțe, alții îi transportă.

Buna colaborare dintre brigăzile de cîmp și brigada de mecanizatori explică, de asemenea, sincronizarea perfectă și efectuarea la un nivel calitativ corespunzător a lucrărilor ce se execută la cooperativa agricolă Orlea.

La 18 septembrie, fusese recoltat porumbul de pe 600 hectare (din 750). Au fost însămînțate 50 hectare cu grâu și 25 hectare cu orz. Cele 17 tractoare ale brigăzii nr. 11 de la S.M.T. Corabia lucrează în schimburi de zi și de noapte, asigurându-se astfel și pe această cale încadrarea arăturilor și semănatului în epoca optimă.

Campania de toamnă se desfășoară în condiții bune și în alte cooperative agricole: Rusănești, Cîlieni, Ostroveni. Totuși, pe raion, ritmul de lucru este nesatisfăcător. La S.M.T. Corabia, care deservește aproape nouăzeci la sută din cooperativele agricole din raion, am înțeles unele stări de lucruri care necesită rezolvări urgente. Pornim de la faptul că în campania de vară 11 din cele 24 de brigăzi ale S.M.T. Corabia nu și-au realizat sarcinile de producție; poate că n-am fi consemnat această situație dacă efectele slabei organizări de atunci nu

s-ar face simțite și acum. Deși, calendaristic, campania de vară s-a terminat, S.M.T. Corabia mai lucrează încă... în contul ei. Mai are de arat 2.500 hectare de miriște. De fapt, deocamdată, aproape că s-a renunțat la ideea de a le ara în aceste zile. Ici, colo, este un plug mai brăzdează terenul uscat. La Corabia, la Obrișia Nouă, la Urzica, miriștea, nefiind arată la timpul potrivit, adică imediat după ridicarea păioaselor, s-a întărit și arăturile ies bolovănoase. Se lucrează greu, și pentru că timpul optim nu admite halte, mecanizatorii își concentrează acum eforturile spre arăturile în porumbiște, care se execută ceva mai ușor. Pînă la 18 septembrie, fuseseră arate 1.850 hectare eliberate de porumb și destinate însămînțării grului. Schimbarea plantei premergătoare — înlocuirea miriștei cu porumbiștea — este o soluție de compromis, impusă de necesitatea că grîul trebuie să fie semănat pe acele terenuri pe care se poate pregăti mai bine patul germinativ, dar specialiștii știu că un asemenea compromis duce la diminuarea recoltei.

Se impune, deci, ca primă măsură, continuarea arăturilor în miriște — mai ales

LA CULES ȘI SEMĂNAT STAȚIONAREA INTERZISĂ!

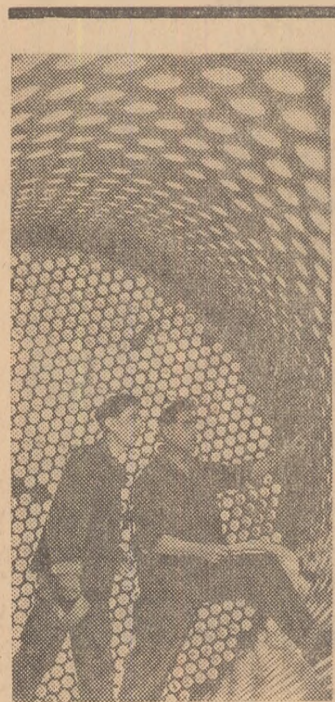
că, după prognoza meteorologilor, începînd cu a doua decadă a lunii octombrie, timpul se va înrăutăți, devenind din cauza ploilor abundente, neprielnic pentru efectuarea acestei lucrări.

În raionul Corabia, semănatul a început. La 18 septembrie fuseseră însămînțate 126 hectare cu grâu, 78 hectare cu seacă boabe, 197 hectare cu orz, 147 hectare cu seacă masă verde. Declanșarea însămînțării nu s-a făcut însă în condițiile rezolvării totale a acțiunilor premergătoare.

În ceea ce privește aprovizionarea cooperativei agricole cu insectofungicide, se semnalează deficiențe. Deși aceste substanțe se află în depozitele din raion, numai cîteva unități s-au prezentat să le ridice. Iată, deci, o situație care necesită rezolvarea imediată pentru că nici un bob de grâu nu trebuie să fie semănat fără ca în prealabil să fie tratat.

La consiliul agricol am aflat că raionul Corabia are planificată cantitatea de 1.164 tone de sămînță pentru schimb, care însă la 18 septembrie nu exista în bază. Solul Triumph urmează să sosească din Dobrogea, solurile San Pastore și Bezostala vin de la Caracal. Cînd vor sosi? Răspunsul trebuie să-l dea urgent consiliul agricol regional, rezolvînd practic această situație pentru că însămînțările au început și ritmul lor trebuie mult intensificat.

ION MARINA

Un lagure urias? O dantelă de dimensiuni neobișnuite? (În cazangeria Uzinelor Vulcan din Capitală)

Foto: AGERPRES

Combinetele au intrat în anulul cu porumb. Merind alături de ele, remorchele adună — una ștuleți, cealaltă strujenți gata tocați. La G.A.S. Oltenița se recoltează astfel operativ porumbul, se evacuează cocenii, creîndu-se în frunte de lucru pentru arături

Foto: AGERPRES

DACĂ AR FI FIICA DUMNEAVOASTRĂ?

Primim o scrisoare. Autorul ne informează despre situația unei tinere care și-a pierdut echilibrul în viață. Cîteva amănunte conturează vag o biografie. S-a născut în 1948. Chiar atunci, la naștere, îi moare mama, sub masca de cloroform. Tatăl o lasă după cîteva luni în grija unei bătrîne și „plică în lume” să-și „refacă” viața. Fata trăiește un timp prin diferite familii, din bunăvoința acestora, și la vîrsta de 13 ani se angajează ca îngrijitoare de copii într-o casă din Craiova. În epoca aceasta nebuloasă de copilărie și adolescență înlîinește un tinăr. Ceea ce urmează constituie însă subiectul acestui reportaj.

Prin urmare e de preferat să dăm cuvîntul faptelor așa cum s-au dezvoltat ele de-a lungul unei documentări...
„Eu nu pot să iubesc”
Tinărul Nicolae Olteanu a coborît de pe motocicletă ca un marșan. Poartă ochelari fumurii. Are părul lung, prăbușit pe ceafă și favoriți ca pe vremea străbunilor. E scund și vrea să pară impozant. E mecanic la întreprinderea de transporturi comunale Craiova.
Acum Nicolae Olteanu e singurul care ne mai poate ajuta să o găsim pe fată.
— Domnule, nu știu unde se află...
— Totuși, dumneaele continuă să te înlînești cu ea.

— Da, chiar miine seară avem întîlnire.
— Și cum, nu știu unde locuiește, unde poate fi găsită la ora asta?
— Nu mă interesează. Pe dumneavoastră vă interesează ce mîinc și ce beau eu? Nu! Atunci? Mă înlînesc cu ea și după ce pleacă de la mine n-are decît să moară într-un șant.
— Ești cinic...
— Dar ce vrei? Să știu adresa și telefonul tuturor femeilor pe care le cunosc?
— Probabil ai risca să devii o carte de telefon...
— Mă simt nevinovat.
— Ți-a spus cineva că ești vinovat? Relatează-mi cum al cunoscut-o.
— Acum patru ani. Într-o seară de iarnă. Eram puțin

băut. Mă plimbam pe stradă. Am zărit înaintea mea o fată drăguță. Am „agătat-o”.
— Și?
— Și nimic.
— V-ai mai întîlnit?
— Sigur. Din întîmplare. Cam după o lună de zile. Tot pe stradă. Ea m-a recunoscut. Pe urmă, evident, ne-am întîlnit din ce în ce mai des... pînă cînd într-o noapte...
— Cîți ani aveai?
— 18.
— Dar ea?
— 13.
— Știai că e orfană, că nu are nici un sprîjin în viață, nici o ocrotire?
— Știam, dar nu mă interesa. Am prea multe prietene.
— Măcar o iubeai?
— Eu nu pot să iubesc pe cineva în adevăratul înțeles al cuvîntului. Nu răspund pentru ce se întîmple!
Îl primim mai atent: ațișează o atitudine disprețuitoare, de om sîtul de toate, nereponsabil. Cine este Nicolae Olteanu?
Pînă acum trecea drept un băiat oarecare, guraliv și scandalagiu, cu o viață intimă greu de ghicit, un băiat luat peste picior de colegi, ocultat de încrederea tovarășilor de muncă și... atît. Cel puțin așa îl cunoștea tovarășii din organizația U.T.C. Nu l-ar fi investit cu nici o încredere, însă au și trecut pe lângă el cu destulă

ADRIAN DOHOTARU

(Continuare în pag. a II-a)

Cu planul pe 9 luni îndeplinit

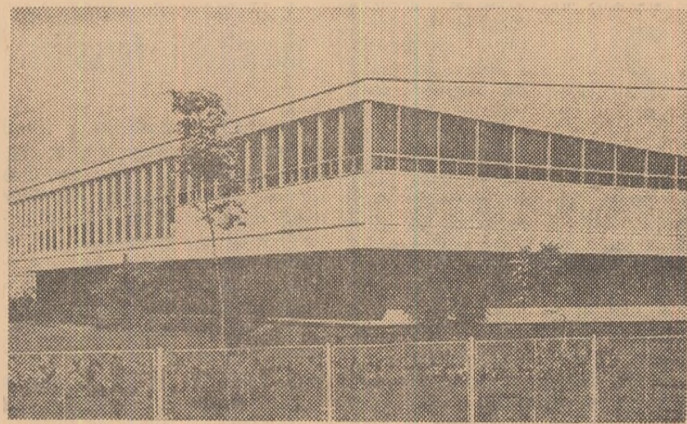
După cum am fost informați de la Ministerul Minelor, la 21 septembrie a fost îndeplinit planul de producție prevăzut pe primele trei trimestre ale anului în ÎNTEREGA INDUSTRIE DE MINEREURI.

Față de perioada corespunzătoare de anul trecut, de la începutul anului și pînă acum s-a realizat o producție mărită la o serie de sortimente, sporul va-

riind între 5 și 30 la sută. Totodată s-au obținut rezultate bune pe linia îmbunătățirii calității produselor, îndeosebi a concentratorilor miniere ce se prelucrază în metalurgia nerazoasă pentru extracția metalelor. Prin valorificarea largă a resurselor interne, mîinerii din acest sector de activitate au realizat la întreaga producție marfă, pînă la data îndeplinirii planului pe cele trei trimestre, economii suplimentare în valoare de 16 milioane lei.

(Agerpres)

SĂ DISCUTĂM DESPRE tinerețe, educație, răspunderi

Așa trebuia să arate cantina Agronomiei bucureștene...

...și așa arată deocamdată
Foto: N. STELORIAN

Din „ghinion” în „ghinion” ne-ajunge Anul Nou

La plecarea în vacanță, cantina își ridică pilonii și pe șantier se mucea de zor. Studenții agronomi se așteptau ca în toamna aceasta să înceapă lucrările de construcție a noului sălău de studiu. Sălău care va fi construit în două etape. În prima etapă se va realiza o sală de 500 m². Cantina este enormă și foarte greu de procurat. Întreprinderea de Construcții montaj 5, antreprenorul general al șantierului, a înlocuit esafodajul lemnos cu unul metalic. Schela s-a procurat greu, iar calitatea fierului livrat n-a fost corespunzătoare staturilor. Obținerea fierului-beton indicat de proiectant a stagnat lucrările pe șantier aproape o lună de zile.

— Și n-ai putut recupera...
— Nu, aceasta n-a fost posibil din alte motive. Materialul auxiliar necesar — ventilatoare, ascensoare, aparatul internă — n-a fost livrat tirziu și din cauza defectelor, o parte nici nu a fost recepționat.
— Cine l-a livrat?
— I.C.M. 5. Dar au fost timise cu defecte de către fabricile producătoare...
— Alte greutăți?
— Cînd am obținut utilajul necesar, am „descoperit” că proiectul de instalații nu corespunde celui de construcție... Detaliile de instalare erau, unele, prost indicate. Și chiar din proiectul de construcție au fost porțiuni care

ne-au sosit tirziu, planul plafonului a sosit în ultima vreme...
— Văd, totuși, că nu ați ajuns la plafon...
Proiectantul principal, arh. Mardale Mircea (Proiect București) ne relatează că lucrările de construcție nu au fost totuși întințite din lipsa detaliilor de execuție a plafonului (singurul produs, într-adevăr, după termen) ci, probabil, neconcordanța între cotele lucrărilor de construcție și de instalație v-au produs greutăți. Proiectantul a fost solicitat deseori de instalatori și constructori în a asigura unele soluții care ar fi impus gîbirea ritmului de execuție a cantinei. S-ar fi impus cunoașterea din timp de către instalatori a proiectului de construcție — lucru ce trebuie urmărit în viitor — asigurîndu-se astfel, pe lîngă un ritm superior de lucru, și o coor-

donare mai bună a lucrărilor de execuție.
— S-a lucrat încet, conducerea șantierului nu a pus la dispoziție mîna de lucru necesară. Am cerut continuu un efectiv corespunzător, dar mi s-a răspuns că lipsa este generală și că pe primul plan sînt construcțiile de locuințe. Întreprinderea noastră a căzut de acord cu beneficiarul — (Institutul Agronomic, n.n.) — ca această cantină să fie dată în folosință la 30 XII 1965.
— Cine credeți că poartă răspunderea acestei întîrzieri?
— Ing. Cornel Ionescu nu ne-a lămurit pe deplin. A recunoscut insuficiența preocupare a I.C.M. 5 pentru cantina studențească, care, pe lîngă cele cîteva motive

C. BĂDULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Pe cîteva din șantierele construcțiilor universitare

Cînd doi se ceartă, al treilea... pierde

Partidul și statul îi înconjoară cu o grijă deosebită pe studenți; în Republica Socialistă România se cheltuiesc sume imense pentru asigurarea bazei materiale a învățămîntului superior. Numai în anul 1965 s-au alocat peste 121 milioane

lei — sumă destinată construcțiilor universitare. La Iași, Cluj, Brașov, Petroșani, beneficiarii acestor investiții — instituțiile de învățămînt superior — au primit sprijinul organelor locale de stat în vederea folosirii judicioase și în termenele prevăzute de planul de stat a acestor fonduri. Cîmine și cantine moderne, construite în vara aceasta așteaptă acum studenții — gata să le ofere un confort deosebit... Nu la fel stau lucrurile la Timișoara, unde lucrările de extindere a Complexului studențesc sînt rîmase în urmă. Cine se face vinovat de această situație?

stîtitutul politehnic din Timișoara:
— Documentația tehnică a fost asigurată la timp; Comitetul de stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare și Direcția de sistemizare, arhitectură și proiectări în construcții, au lucrat cu maximum de rapiditate. De asemenea, Direcția tehnică de investiții din Ministerul Învățămîntului a aprobat această documentație în termenul stabilit de lege. Rămînera în urmă se datorește constructorului — care manifestă dezinteres față de această lucrare.

Trei părerți...

Ing. NICOLAE ULEU — șeful serviciului investiții al In-

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Instalație de cărbune — în probe

ORADEA (de la corespondentul nostru)
Constructorii și montorii termocentralei de 50 megavați de la Oradea apropie, prin noi realizări, dărea în funcțiune a obiectivelor termoelectrice. Zilele acestea s-au încheiat probele hidrolice la primul agregat de 25 megavați, și a intrat în probe instalația de cărbune cuprinzînd stăția de concasare fină și brută, stația de descărcare cu benzile de legătură pînă la depozitul tampon și alte agregate. Brigada condusă de Ion Pop, care lucrează la aceste instalații, a reușit să predea lucrările în termenul prevăzut de grafice Ignat Aurel, Andrei Zilverth, Gheorghe Detescan, Marin Popirlea, Valentin Bala, sînt cîteva din utediștii care au adus o contribuție de seamă la punerea în probe a instalației.

RĂSPUNS LA O SCRISOARE

de Lascăr Sebastian

scrisoare a unui tânăr student din Cluj, primită la redacție pe adresa rubricii noastre: „Tinere, să stăm de vorbă”, combate, în esența lor, afirmațiile pe care le-am făcut în articolul de săptămîna trecută. Le combate cu tărie, dar nu fără politețe. Apreciez deopritiv și forma politicoasă a scrisorii și fermitatea convingerii tînărului meu corespondent.

Politicos ar fi — în sensul politeții ipocrite — să mă las convins. Dar n-ar fi conform adevărului. Or, într-un articol anterior celui cu pricina, am stabilit, limpede și hotărît, că politețea e un act de sinceritate.

Dar, la urma urmelor, de unde a pornit... „conflictele”?

Dacă cititorul își mai amintea bine, săpămîna trecută însemna că buna cuvîntă își are rădăcinile în străvechi și frumoase obiceiuri românești. Și porneam de la întîmplarea că un călător străin pe meleagurile noastre a fost plăcut surprins de „gestul rar” al tînărului nostru de a da binețe pînă și necunoscuților în linie pe drum.

Tînărul meu corespondent susține,

dimpotrivă, că politețea e un rod exclusiv al relațiilor sociale orășenești, iar în susținerea opiniei sale apelează la cuvinte cu care are caracterizat atîtădată tînărul: bătăran, mojie, tărănoii. Deci, în concluzie, că politețea e de obîrșie orășenească.

Aș putea eu insumi să aduc corespondentului meu un plus de argumente. De pildă, chiar cuvîntul „politețe” își are obîrșia în grecescul polis, care înseamnă „oraș”. Iar latinii, pentru politețe, aveau cuvîntul urbanitas, de la care vine cuvîntul nostru „urbanitate” și care se trage din urbs, adică tot „oraș”. Ba, latinii mai au și un adverb dedus din polis-ul grecesc: polite, adică corect, elegant, sfluit, ornate. Părîndu-i pe aînci, vom vedea că lucrurile nu se schimbă. Francezul numește un

om politic un homme poli, adică păstrător al politiei și șefului. Dar mai zice și civil și civilitate, cuvinte care sînt găsesc originea îndepărtată în latinescul civitas, însemnînd și el „oraș”. Prin urmare, cum ai întocme-o, politețea, urbanitatea, sfluirea (la figurat), corectitudinea, eleganța, împodobirea etc. din oraș se trag.

Atunci? Mai găsim totuși vreun mijloc de a scoate cămașa pe unde va? Eu unul zic că-l mai găsim.

Las la o parte faptul că intrutul subseru înțeleptelor cuvinte ale lui Nicolae Iorga, după care: „Tărănoie, așa frustă cum e, ea întîi și întîi este depozitara comorilor noastre de dafini care duce la o civilizație română”. Cuvinte care nu înseamnă deloc că pentru a fi civilizat trebuie să ne întorcem la obiceiurile străvechi, să le perpetuăm la infinit, ci că civilizația noastră își are rădăcinile în trecutul îndepărtat al istoriei și că urme vîie ale civilizației străvechi sînt păstrate de tărănoie noastră.

După cum se știe, în zilele noastre, unul din obiectivele regimului nostru socialist este ștergerea diferentelor dintre sat și oraș. Inșă această „ștergere” se referă la civilizația înaintată orășenească față-n față cu starea înapoiată pe care satele noastre au moștenit-o de la vechile și sinistrele regimuri politice. În nici un caz, nu vizează, să zicem, arta populară ori etica specific tărănească, cu valori durabile, dintotdeauna și, aș spune, îmbogățite în conțin-

ut azi, pentru todeauna. Dimpotrivă, și una și cealaltă cunosc astăzi o dezvoltare și o desfășurare în vîzul lumii (al lumii și de dincolo de hotarele țării) cum nu le-au cunoscut niciodată în trecut. Apoi cuvintele lui N. Iorga nici nu vor să însemne că singur tărănoiea (istoricului zice: „ea întîi și întîi”) define în exclusivitate taina bunelor, civilizațiilor purtări. Și nici eu n-am spus așa ceva.

Bine — ar putea să cadă de acord tînărul meu corespondent — așa e: rădăcinile politiei noastre se află într-un depărtat trecut și tînărul a păstrat, în moravurile lui, toată buna-cuvîntă veche. Și recunosc că stabilirea acestui fapt își are importanța lui, întrucît arată că politețea nu-i un lucru în vînt ori o modă trecătoare, chiar dacă formele ei se schimbă. Dar atunci — ar putea să stăruie tînărul — de ce un prost-crescut este denumit „mojie”, „tărănoii” etc.

Ca să se ajungă la asemenea epitețe injurioase, au trebuit mîi multe cauze. Una din ele pare a fi faptul că tînărul politic în felul lui și în mediul lui stăcînd, venind în contact cu orășenii și necunoscîndu-le formele specifice urbane ale politiei lor, încalca adesea legea bunei purtări la oraș. Pe urmă, erau acei săteni veniți în urbe, care, înecînd de-a mai fi tînăr, nu izbutiseră încă să devină orășeni. Erau acei săteni care, între altele categorii, aveau să alcătuiască stratul mahalagiilor. Mahalagii care țineau să parvină, încercau

să imite „purtările alee” ale „elitei” și erau, prin stîngăcie și falșitate, ridicoli. Firește, prin mahalale trăiau și micii meseriași și muncitorii din fabrici, dar aceștia nu aveau deloc ambiția să mai-muștrească boierimea și burghezimea pe care le detestau. În sfîrșit, epitețele injurioase amintite de corespondentul meu își aveau izvorul în disprețul bine-cunoscut al boierului, ciocoiului și burghezului pentru tînărul mizer și obijduit, pentru omul simplu, în genere.

Limba unui popor urmează îndepoarte evoluția moravurilor lui. Este de prevăzută că nu va trece mult și termenii aceia vor dispărea din limba noastră. De altfel, au și dispărut în mare măsură. Nu numai pentru că „mahalaua” a fost complet și definitiv desființată (cine mai zice azi „Groapa Floreasca”, cînd avem minutul și civilizatul „orășel” muncitoresc Floreasca?), ci și pentru că ștergerea diferentelor dintre sat și oraș se află în amplu și rapid proces de împlinire.

Cu toate acestea, reflecțiile noastre nu se pot opri aici.

Chiar încredințat fiind că argumentele desfășurate pînă acum l-au convins pe tînărul meu cititor că „politețea nu-i un lucru în vînt ori o modă trecătoare”, că își are sursa „în trecutul depărtat”, încă mai rămîne în picioroare o întrebare: De ce mai toate înțeleșurile noțiunii de politețe se leagă de noțiunea de „oraș”?

Voi încerca să răspund cum mă voi pricepe mai bine. Dacă voi greși — nu

incapă supărare. Vor fi cititori care să mă ajute să ies din încurcătură.

La sate, buna cuvîntă este transmisă de la o generație la alta ca o „datină”, ca un „det”, ca o moștenire, care nu comportă nici o discuție, nici o analiză. Ea ca în celebrul vers al lui Lucrețiu... „quasi ceteros vitalis lampada tradunt”; „...precum alegătorii (la întrecerile olimpice) își trec din mîină în mîină torța vieții”.

Marile aglomerații urbane au dat naștere la cu totul noi și cu totul alte relații sociale. Politetea, care, în esența ei era tot buna purtare tărănească, devenea, în formele ei noi, mult mai pronunțată și mai complexă. Contactul dintre puțini oameni, vîndu-se rar și avînd neînsemnate interese comune, putea fi reglementat prin datină, lege frumoasă, dar simplă și limitată. Dimpotrivă, relațiile dese, multiple dintre cetățeni cîi mai mulți, cîi mai diverși, cu interese complexe în cadrul conviețuirii aglomerate, trebuiau să ducă și la complexitatea formelor de comportare cotidiană. De pildă: de cite ori într-o zi, chiar în zilele noastre, un tînăr tărăn are ocazia să-și arate buna creștere și să cedeze unui tărăn bătrîn locu său? Mai rar. Pe cîtă vreme la oraș, intrarea în cinematograful, într-un magazin etc. — chiar dacă nu todeauna — se grăbește să profite de ocaziile acestea dese. Ei bine, tocmai canitătea relațiilor orășenești au dus la calitatea lor specifică și s-au împus. Cum se vede, principiul dialecticii marxiste se aplică și aici. Nu e, deci, de mirare că termenul care s-a împus și el și care desemnează buna purtare pornește de la noțiunea de oraș.

Săpămîna viitoare, iubite tînăr cititor, ne va găsi în plină dezbateră practică. La revedere!

Tinere, să stăm de vorbă

Posta redacției

Tovarășul t. de la „Contemporanul”.

Intr-un material al revistei dv. ne întrebati ce e acela experiment.

Mai exact, ne întrebati care este deosebirea dintre experimentul propriu-zis și experimentul șarizat novator.

Cum pentru cultura personală a unui redactor de la rubrica teatrului, a oricărei publicații, deci și a publicației la care vă scrieti „marginaliile”, este absolut necesar să aște acest lucru, nu putem să nu vă răspundem.

Experiment „șarizat”, tovarășe t., este montarea de către Dinu Cernescu a piesei Amphitryon 38 sau, dacă vă amintiți de Pasunea vitamelor, piesa a lui B. Dumitrescu, pusă pe scena teatrului ploieștean.

Tot pentru cultura dv. de specialitate trebuie să aflăm că montarea piesei Vlaicu Vodă de către Sică Alexandrescu nu e un experiment, cum credeți dv. în „Neînțelegeri”.

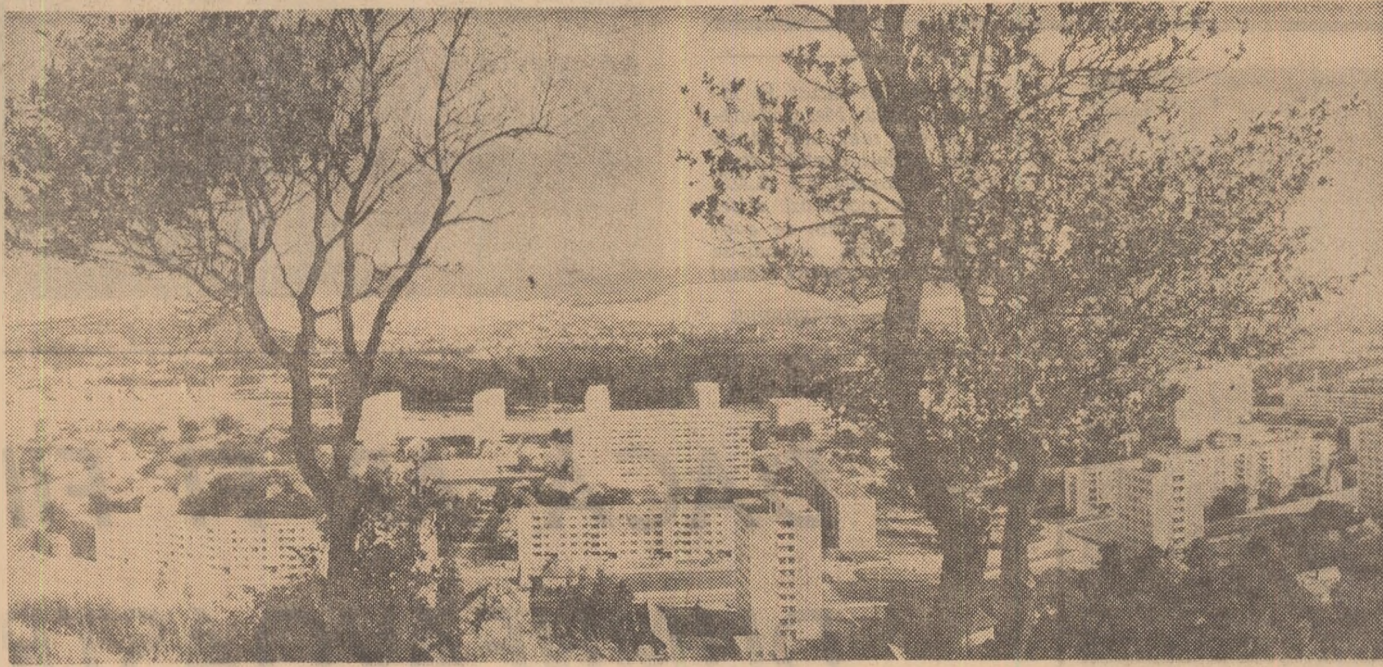
De altfel, un dicționar oricare vă poate arăta foarte clar diferența dintre stilizare și experiment.

Mai departe. Nici pectacolul lui Liviu Ciulei, cu Opera de trei palate, nu e un experiment. Același dicționar v-ar putea spune că a experimenta și a găsi un nou mod de interpretare nu înseamnă același lucru.

După cum a găsi „raporturi inedite” în Othello sau „o viziune inedită” nu înseamnă, puteți fi liniștit, experimente. Deci, rețineți: inedit nu e tot una cu experiment. E foarte important pentru viitoarea dv. activitate și prestigiu paginii în care semnati, ce-i drept, arhicentrat, în ce vă privește. E o dovadă de modestie pe care, după întrebările puse, o înțelegem. De aceea, mai așugăm, din aceeași dorință de a vă ajuta, că „o nouă formulă de spectacol compus” iarăși nu e un experiment. Promovarea piesei într-un act nu trebuie să fie confundată, deci, cu ceea ce nu este. Caragiale—Ionescu? Aici, da! Ați nimerit-o. E, cum ziceți, „un spectacol experimental”. Bine ar fi fost s-o brodiți și în rest, dar nu face nimic. Era bine dacă lista ar fi fost, așa cum ziceți, prelungită, pentru că am fi avut ocazia să risipim toate „neînțelegerile” dv. acum. Dacă nu, mai scrieți un material intitulat „Alte neînțelegeri”.

M. UNGHEANU

P. S. Cit despre citate trunchiate, nu vă putem spune decît că sînt un experiment riscant, indiferent de publicarea de unde le luați. Pînă la urmă adevărul tot se află.

Privire asupra cartierului Grigorescu din Cluj

Foto: AGERPRES

PE TEME ȘTIINȚIFICE

Desi experiența se petrece într-un laborator, ea este totuși neobișnuită și pare să sfideze legile naturii. Într-o tăcere desăvîșită, un obiect avînd aspectul unei canapele acoperite pe fața superioară cu antene decoloză vertical, staționează cîteva clipe în aer, apoi descrie cîteva curbe elegante pentru a se înclina în jurul unei ramuri suspendate în înălțime — asemenea unui cor zburlat.

Este vorba despre un nou tip de mașină zburătoare, a cărei funcționare se bazează pe principii cu totul deosebite decît cele cunoscute pînă în prezent. Iar „canapeaua” zburătoare nu reprezintă altceva decît un model redus — al acestui aparat — care nu are nici elice, nici planuri, nici motoare în sensul obișnuit al cuvîntului. El decoloză vertical — adîmna unui elicopter — fără a avea nevoie de pistă specială. Limita altitudinii la care se va putea urca va fi de aproximativ 100 de kilometri, iar cea a vitezei sale — oricit de ciudat ar părea aceasta — nu este încă cunoscută.

Principiul său de zbor este cu totul original. El se mișcă în aer datorită unor fenomene electrice. „Motorul” său „încut” este reprezentat prin două dispozitive de

bază — două mari antene metalice, montate deasupra unei armături de țije. Antenele au un potențial electric negativ, foarte ridicat în comparație cu armătura. Descărcarea electrică — desfășurîndu-se de la antene spre armătura — traversează aerul, creînd ioni negativi. Aceștia sînt atrași de către armătura încărcată pozitiv.

Precipitîndu-se către armătura metalică, ionii se lovesc de moleculele neutre ale aerului. Aceste socuri au drept efect izbirea cu mare viteză, de armătură, concomitent cu ionii, a moleculelor neutre. Ajuîngînd la armătură, ionii — posedînd o încărcătură negativă — sînt captați de sarcinile electrice pozitive prezente

dintre tehnicile preconizate în acest scop ar consta din aplicarea puterii prin pulsații intense — de scurtă durată — în loc de a se folosi un potențial constant. Se mai studiază, de asemenea, diverse configurații ale grilei și antenelor pentru a se alege pe aceea care să permită reducerea substanțială a pierderilor de energie datorite turbulenței curenților descendenți.

Cei ce lucrează la realizarea avionului „electric” sînt de părere că — atunci cînd va fi pusă la punct definitivă — propulsia ionică va avea un randament superior aparatelor de zbor care se mișcă cu ajutorul elicei sau al motorului cu reacție. SE PARE CĂ ACEASTĂ TEHNICĂ DE ZBOR VA REPREZENTA ȘI CEL MAI EFICIENT MILOC DE TRANSFORMARE DIRECTĂ A ENERGIEI ELECTRICE ÎN MIȘCARE.

Specialiștii sînt de părere că noul aparat de zbor va fi capabil să realizeze asemenea performanțe care-l vor impune în mod sigur în aeronautică. Spre deosebire de elicopter, care cu greu se poate menține în înălțime de peste 6 km, avionul cu propulsie ionică se va ridica la altitudinea de 80—100 km. El nu va avea nici o limită în ce privește dimensiunile. Dimpotrivă, cu cît va fi mai mare, cu atît zborul său se va efectua în condiții mai bune. Căci turbulența marginală a aparatului — dimprejurul grilei metalice — este cu atît mai redusă, cu cît crește mărimea sa.

O altă însușire de preț a acestui nou tip de avion este gradul său ridicat de securitate: el nu prezintă nici o piesă mobilă care să propenseze, gradul său de uzură este minim, iar întreținerea sa este foarte lesnicioasă.

Cît privește folosirea sa în vederea transportului, cabina pasagerilor ar consta dintr-o nacelă suspendată de grîlă. Inșă direcțiile sale de întînărire nu se limitează doar la aceasta. Datorită faptului că aeronava poate pătrunde direct în acele mase de aer unde iau naștere fenomenele meteorologice, ea poate servi ca post de observație meteorologic. De asemenea, posibilitatea de a putea staționa permanent la înălțimi foarte variabile face utilizabilă această platformă zburătoare ca antenă. Fără îndoială, aceste enumerări nu epuizează perspectivele avionului cu propulsie ionică, ci li sugerează doar avantajele pe care nu i le poate suplini nici un alt mijloc de transport aerian.

GR. VÎNTU

Constatare privind perfecționarea studiului chimiei

În localul Facultății de drept din București s-au desfășurat în zilele de 22 și 23 septembrie lucrările consfățuirii organizate de Ministerul Învățămîntului pentru analiza modului de perfecționare a învățămîntului de chimie din universități și institutelor politehnice.

Au participat acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, prof. univ. Jean Lîvescu, adjunct al ministrului învățămîntului, membri ai corpului didactic de specialitate, reprezentanți ai unor ministere industriale. (Agerpres)

Corespondentul nostru din regiunea Bacău transmite:

Un nou hotel pe Valea Troțușului

În orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej au început lucrările de construcție a unui hotel modern. Clădirea va avea 10 etaje și ca putea găzdui într-o singură noaptea 230 de pasageri. Pe lângă camerele confortabile, noul hotel va cuprinde un restaurant și o terasă ce vor deservi 270 de consumatori, o cofetărie, un bar de zi etc. Construcția se va realiza cu ajutorul cofrajelor glisante, iar la finisaj vor fi larg întrebuințate materialele plastice, ceramice și decorațiuni din tipso și lemn nobil.

— Deci ați stat de vorbă cu ea...

— Să fiu sinceră? Fiul meu mi-a interzis să vă spun că o cunosc și să vă relatez ceva despre ea. Dar eu nu mă pot abține. Fata asta e cosmarul vieții noastre. Sînt de-a curmezișul viitorului copilului meu.

— Cum?

— Păi se tot ține de capul lui. Au trăit, și adevărat, împreună. Dar asta înseamnă să ia de nevastă toate femeile cu care trăiește?

— Dacă ați fi avut o fiică în situația ei tot așa ați fi gîndit?

— Fiica mea n-ar fi ajuns aici.

— Dar ea n-are nici mamă, nici tată. Nu v-a pus pe gînduri existența ei?

— Ba da, să-ți spun drept, tare mi-e milă de ea. Am stat de vorbă și am sfătuit-o sincer să-l lase pe Niculae, că nu-i de nasul ei, și chiar i-am găsit niște bărbați, care au vrut să o ia în căsătorie. Dar a fugit de ei.

— Probabil pentru că li iubeste pe Niculae...

— Probabil...

— Dumneavoastră știți unde se află acum?

— Pe mine nu mă interesează ce face, unde stă. Nu e fiica mea...

Ca și Niculae, această mamă

Dacă ar fi fiica dumneavoastră?

(Urmare din pag. 1)

neatenție. Dar faptele relate confirmă cît de grav se poate greși atunci cînd colectivul dă dovadă de o inadmisibilă superficialitate și comoditate și nu se ocupă de educația membrilor săi.

Mama lui Niculae Olteanu e casieră pe un autobuz de călători. Vorbim tot despre aceeași tînără.

— N-o cunosc.

— N-ați văzut-o niciodată?

— Am auzit că fiul meu are relații cu o fată, dar nici măcar nu știu cum o cheamă.

— Știați înșă că băiatul dv. o aducea deseori acasă?

— Doamne ferește! Niciodată n-am admis așa ceva. Casa noastră e ca un altar.

Și cu toate acestea, parcă ați stat de vorbă cu ea...

— Cu cine? Cu Costina?

(Nu acesta este numele tînărului, dar îl vom folosi pentru ușurința povestirii faptelor).

— A, va să zică știți cum o cheamă...

— Cum? Să nu știu, dacă tot despre ea se vorbește în casă. Doamne, dacă n-ar exista fata asta, am fi fericiți.

— Deci ați stat de vorbă cu ea...

— Să fiu sinceră? Fiul meu mi-a interzis să vă spun că o cunosc și să vă relatez ceva despre ea. Dar eu nu mă pot abține. Fata asta e cosmarul vieții noastre. Sînt de-a curmezișul viitorului copilului meu.

— Cum?

— Păi se tot ține de capul lui. Au trăit, și adevărat, împreună. Dar asta înseamnă să ia de nevastă toate femeile cu care trăiește?

— Dacă ați fi avut o fiică în situația ei tot așa ați fi gîndit?

— Fiica mea n-ar fi ajuns aici.

— Dar ea n-are nici mamă, nici tată. Nu v-a pus pe gînduri existența ei?

— Ba da, să-ți spun drept, tare mi-e milă de ea. Am stat de vorbă și am sfătuit-o sincer să-l lase pe Niculae, că nu-i de nasul ei, și chiar i-am găsit niște bărbați, care au vrut să o ia în căsătorie. Dar a fugit de ei.

— Probabil pentru că li iubeste pe Niculae...

— Probabil...

— Dumneavoastră știți unde se află acum?

— Pe mine nu mă interesează ce face, unde stă. Nu e fiica mea...

Ca și Niculae, această mamă

vorbește cu atîta indiferență despre situația fetei în cauză încît înțelegi imediat de unde vin concepțiile fiului. O întrebăm din nou, cu tăria cu care ea își demonstrează indiferența.

— Dar dacă ar fi fost fiica dumneavoastră? Dacă fata dumneavoastră ar fi înțîlnit unul ca Niculae? Ca mamă, care ar fi știut tot — trebuie să fiți judecată în egală măsură cu fiul!

— Incontro?

— Nu știu...

Costina H. e ceea ce se cheamă o fată dragută. Din chipul ei cu trăsături fine, dar deși rețușate cu creionul și penula, se desprind doi ochi luminoși, de o strălucire eterică. E sinceră pînă la transparență. A avut o copilărie cu totul neobișnuită: părăsită de tată, a intrat în cercul unor care-au vrut să pună mîna pe averea rămasă de la mama decedată. Niște oameni care, ca să scape de ea, au vîndut-o unor ursari. Îmbolnăvindu-se, aceștia au adus-o din nou în sat, a urmat cîteva clase, apoi a intrat ca îngrijitoare într-o casă. Pe urmă l-a cunoscut pe Niculae. Transcriem fidel felul ei de a vorbi:

— Ca să plec de la Niculae, să fug din Craiova, îmi trebuiau bani și eu n-aveam, și chiar dacă făceam rost, sub menințările lui trebuia să mă răzîndesc, și apoi îl iubeam. Cînd a fost plecat în armată am încercat să-mi schimb felul de viață, să trăiesc cinstit și curat, dar n-am înțîlnit omul care să-mi ofere acest lucru și atunci cînd l-am înțîlnit s-a întors Niculae din armată și a distrus totul. Cunoscușem un muncitor din Podari, care a șters cu buretele trecutul meu și care înaintase totuși actele de căsătorie la sfat și urma să ne prezentăm în fața ofițerului de la starea civilă, cînd, într-o dimineață, pe cînd mă întorceam de la un magazin cu sacoșă încărcată, se oprește în dreptul meu pe șosea un autobuz IRTA din care coboară Niculae, mă prinde de mîină, mă urcă în mașină și gonește spre Craiova. Evident, am lipsit cîteva zile din Podari și era tîrziu să mă mai întorc acolo, iar Niculae mă momea mereu că mă va lua în căsătorie. Eu îl iubesc pe Niculae! Bărbatul din Podari a venit să-mi ceară scoteală pentru că l-am mințit și s-a certat cumplit, aproape s-a bătut cu Niculae, care spunea că numai el are drepturi asupra mea, dreptul de a mă ascunde prin casele oamenilor și de a mă teroriza ca pe un hoț, pentru că trebuie să știți că au fost nopti cînd n-am avut unde să dorm și m-am culcat printre ruinele caselor din marginea Craiovei, în parcul din Lunca sau în sala de așteptare din gară...

— Cît timp ai de gînd să continui viața asta?

— Nu știu.

— De ce n-ai spus nimănui ce se întîmplă cu tine?

— Pentru că îmi era frică de Niculae.

— Nu ți-ai dat seama că nu te iubeste?

— Ba da și totuși deocamdată n-am pe nimeni altcineva mai apropiat ca el.

E de mirare cum s-a putut strecura acest om printre noi, fără să-i observăm chipul dezorientat. De mirare e faptul că mulți dintre aceștia care au fost martorii dramaticele tribulații ale fetei s-au mulțumit să rămîna doar consternați sau revoltăți și nu ar întreprins, practic, nimic pentru informarea

organelor competente în rezolvarea acestui caz. Opinia publică este încă uneori insuficient de matură în fața unor astfel de probleme care nu se rezolvă doar cu „păreri de rău”, ci cu acțiuni concrete în favoarea educației.

In loc de rechizitoriu

Dacă am intenta un proces de constiință tuturor aceluia care au contribuit la formarea Costinei H. atunci, în primul rînd pe banca acuzatilor s-ar cuveni să stea tatăl ei, Miere C. Stelică, plecat undeva în Moldova, acum 16 ani, să-și „refacă” viața de unul singur. Nici măcar o singură dată în acest interval nu s-a interesat de copilul pe care l-a părăsit atunci. Și atunci cînd Costina H. l-a căutat — el s-a ascuns!

Acest om trebuie tras la răspundere în primul rînd pentru viața destrămată a fiicei sale.

Alături de Miere C. Stelică s-ar cuveni să urce în boxa acuzatilor tînărul Niculae Olteanu, care cu un cînim totalmente străin eticii tinuturilor noastre și-a bătut pereseretul joc de viața unui om lipsit de apărare și de ocrotire. Existența imorală a tînărului Niculae Olteanu trebuie să dea de gînduri tînărilor lui tovarășe de muncă, trebuie să ridice un semn de întrebare și de exclamare asupra calității lui de membru al U.T.C. Evident, lista acuzatilor poate fi prelungită cu toți aceia care au contribuit cu constință împacăta la distrugerea destinului unui om și de care Costina H. nu și mai aduce aminte nici măcar cu numele...

Dar între cei ce se fac vinovați de situația neobișnuită a acestei tînere, de copiii ei ciudați este și un organism investit de stat cu obligații deosebite: autoritatea tutelărilor. Statul nostru a luat măsura organizării autorității tutelărilor în toate satele, în toate orașele; conform legilor nici un copil — indiferent care este situația lui familială — n-ar trebui să scape de supravegherea atentă de urmărirea evoluției pînă la maturitate. Cazul acesta, ca și altele, ne demonstrează înșă că în foarte multe locuri această măsură de extremă importanță luată de stat — nu se respectă datorită dezinteresului unor funcționari ai sfaturilor populare, datorită lipsei de răspundere a unor cadre didactice, meșteșugari, juristi etc., etc. oameni din care sînt alcătuite comisiile autorității tutelărilor. Ce poate fi mai concludent? A-cestei tînere i-a murit mama, tatăl a părăsit-o, și totuși sub ochii unei asemenea comisii ea a fost... vîndută unor ursari! Se întorc în sat, întru în școală, învîștorii li știe situația și totuși o lasă să părăsească învățătura, n-o ajută să-și găsească un drum! Faptele sînt atît de revoltătoare încît noi socotim că acele roduri superioare care conduc instituția autorității tutelărilor trebuie să facă ordine în acest domeniu.

Sesizați de acest caz, Comitetul orășenesc U.T.C. Craiova și conducerea Intreprinderii I.T.C. Craiova, au urmărit pas cu pas evoluția anchetei noastre, au fost indignați de faptele petrecute și au promis că vor lua hotărîri energice pentru preîntîmpinarea unor asemenea cazuri. Nu ne îndoiim că hotărîrile au fost deja luate și că eroina anchetei noastre, Costina H. va fi ajutată să-și refacă viața.

In schela de extracție Băicoi

Foto: AGERPRES

Ne scriu corespondenții voluntari

Sudorii de la S.M.T. învață

De curind, pe lângă Școala profesională de mecanici agricoli de la S.M.T. Călugăreni s-a deschis o secție nouă. „Elevii” acelei secții sînt muncitorii sudorii din stațiile de mașini și tractoare ale regiunii București, care urmează cursurile de ridicare a calificării profesionale organizate de Consiliul agricol regional. Pe lângă obiectele de specialitate ca: sudura electrică, sudura metalelor ferose și neferose,

ION C. ȘTEFAN
profesor

În excursie

Ca în multe alte rânduri recente, tinerii din cadrul Comitetului de tineri și studenți au fost invitați în excursie. Mulți dintre noi, fotomani pasionați, și-au luat și aparatele cu ei. Și iată-ne în autobuz. După câteva ore de mers am făcut cunoștință cu unele din noile fru-

museli ale patriei. Hidrocentrala de pe Bistrița, barajul, lacul de acumulare, fabrica de ciment Bicaz, Frumusețea de nedescris ale Ceahlăului ne-au prilejuit clipe de neuitat. Tinerii noștri apreciază mult și sprînzăritul și alte itinerarii comitetului U.T.C. de a se organiza periodic excursii colective. Ne recre-

Datoria de gazdă

Ne aflăm în concediu de odihnă în stațiunea Sîlciova. După orele de tratament ne petrecem multe ore la casa de cultură orășenească.

Aici există posibilități materiale pentru organizarea unor interesante acțiuni. Biblioteca este înzestrată cu mii de volume; jocuri de șah, remy, table, există într-un număr destul de mare, dar cu toate acestea unii dintre cei care vizitează casa de cultură nemulțumiri. De ce?

Cum treci pragul casei de cultură, trebuie să iei legătura cu tovarășa Neacșu, salariată aici. — Vă rog, un remy. — Nu-ți dau! — De ce? — Eu nu sînt pusă aici să-ți răspund de ce.

Astea replici se aud tot mai des din partea tovarășilor. Fiecare din noi, la locul nostru de muncă, trebuie să dăm dovadă de respect față de omul cu care stăm de vorbă, să fim politicoși, ori aici nu se întâmplă așa. În aparență acest fapt este mărunț, dar dacă ai ocazia ca sora care-ți face tratamentul să se poarte în același fel, ospătara care îți servește masa, după ce te lasă să aștepți, cine și-ți tragește mincare pe masă, concediul nu mai este chiar așa de plăcut. Și asta din vina câtorva salariați, care nu-și fac datoria de gazdă atente față de oaspeții lor.

GHEORGHE CULĂU
elev

MIHAI DIAC
GH. VĂCARU

Noi sate electrificate

De câteva zile întreprinderea regională de electricitate București a terminat electrificarea comunei Adunați-Copăceni — cu mult înainte de termenul planificat. La lucrări au ajutat și cetățenii care au săpat gropile, au transportat stâlpii etc. Neacșu

Andrei, Florea Gheorghe, Dinu Marin sînt doar câțiva dintre cei mai harnici. Tot de curind au fost electrificate și satele: Argeș, Budieni, comuna Dărăști-Vlașca din raionul Giurgiu.

Scinteia tineretului

● Mecuriile disputate aseară în cadrul „Dinamovienilor” de baschet s-au soldat cu următoarele rezultate: Dinamo (România) — Dinamo (R.D. Germania) 89—83; Dinamo (U.R.S.S.) — Ruda Hvezda (Cehoslovacia) 98—72; Avangard (R.P. Chineza) — Dozza (Ungaria) 69—49; Gwardia (Polonia) — Spartak (Bulgaria) 63—62.

● Pentru turneul final (locurile 1—4) s-au calificat Dinamo (România), Dinamo (U.R.S.S.), Avangard (R.P. Chineza) și Gwardia (Polonia).

● Cu două runde înainte de terminarea turneului internațional de șah de la Havana, iugoslavul Boris Ivkov are la purtare avantaj asupra următorilor doi clasai și șanse de a câștiga acest maraton sahit. În runda a 19-a, Ivkov a obținut doar remiză în partida cu Farnas, dar jumătatea de punct i-a fost suficientă să se distanțeze, deoarece Smilov, principalul său adversar, a pierdut surprinzător la cubanezul Jimenez.

● Alte rezultate din runda a 19-a: Pletsch — Gheller remiză; Cobo — Cioclită 1—0; Doda — Fischer 0—1; Holmov — Peres 1—0; O'Kelly — Pachman remiză; Wade — Garcia 1—0; Bilek — Tringov remiză; Donner — Lehmann remiză.

Informații

Atașatul militar, naval și al aerului al R. P. Bulgaria în Republica Socialistă România, colonelul Todor Todorov, a oferit joi seara un cocktail cu prilejul celei de-a 21-a aniversări a creării Armatei populare bulgare.

Au participat general de armată Iacob Teclu, membru al Consiliului de Stat, general locotenent Ion Gheorghe și general colonel Mihai Burcă, adjunct al ministrului forțelor armate, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, generali și ofițeri superiori.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, atașai militari și alți membri ai corpului diplomatic.

Lucrările Congresului C.I.P.S.

Cea de-a treia zi a lucrărilor Congresului Confederației Internaționale de Pescuit Sportiv de la Mamaia a fost consacrată discutării unor probleme privind grija pentru asigurarea purității apelor.

Joi dimineața comisia de specialitate din cadrul Comitetului de tineri și studenți de lucru. La propunerea conducătorii C.I.P.S. a fost prezentat, după-amiază, referatul „Protecția calității apelor în Republica Socialistă România”, ținut de inginerul Vasile Chiriac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Apelor. Expunerea a fost urmată de întrebările și răspunsurile de la public.

În continuare, delegații la congres au urmărit cu atenție comunicarea „Pescuitul și piscicultura în Republica Socialistă România”, prezentată de inginerul Constantin Nicolau, secretar general în Ministerul Industriei Alimentare.

(Agerpres)

Din „ghinion” în „ghinion” ne-ajunge Anul Nou

(Urmare din pag. 1)

obiective, a împiedicat cursul normal al lucrării.

Tovarășul prorector Gh. Bălteanu ne-a declarat: — Am pus la dispoziția șantierului un teren vînat necesar construcției încă din toamna anului 1964. Speram tot că lucrarea va fi terminată până la începutul acestui an universitar. Dar în această vară, lucrările au stagnat din cauza folsirii unui fier-beton necorespunzător, din cauza lipsei de oameni. S-a lucrat cu jumătate din efectivul necesar. Am semnalat în nenumărate rânduri acest lucru și șantierului și întreprinderii antreprenoare. Planul n-a fost îndeplinit în nici-un lună și acum, etnd condițiile atmosferice vor îngreuna lucrările, este greu să se recupereze.

— Ați fost de acord ca lucrarea să fie terminată până la 30 decembrie 1965... — Stadiul lucrărilor nu mă face optimist nici pentru această dată...

La I.C.M. 5, tovarășul ing. Ștrul Samoil a subliniat deficien-

țele proiectului de instalații, faptul că nu s-a prevăzută la timp, precis, locul în care vor fi amplasate utilajele. Necunoștința poziției conductelor, a teșiturilor și a intrărilor lor, lucrările de construcții au fost împiedicate.

— Ați recepționat unele materiale cu defecte... — Nu e vina noastră, așa ne-au fost trimise de întreprinderile producătoare...

— Nu ați asigurat mina de lucru... — Vara, se resimte lipsa de oameni...

— Nu este un motiv, lucrările nu se pot opri. Este datoria întreprinderii dvs. să asigure efectivul necesar tuturor șantierelor. Ați avut terenul eliberat încă din toamna anului 1964 și deci timp suficient pentru efectuarea lucrărilor de organizare a șantierului, de efectuarea a lucrărilor necalificate și asigurarea cu toate materialele de construcție și instalații.

— Beneficiarul n-a fost nici el prompt în asigurarea documentațiilor pentru spălătorie, pentru sistemul de încălzire. Pe 4 septembrie, Banca de Investiții a întocmit actul prin care se transferă o parte din fondul necesar acestor lucrări în anul 1965. Valoarea utilajelor se ridică la 1512.000 lei din care au sosit utilajele numai de 665.000 lei. Acestea trebuiau operate de către beneficiar...

— Contractul pentru lucrare, semnat pe 15 martie, apoi pe 24 aprilie 1965, prevede, într-adevăr, terminarea lucrării la 30 decembrie 1965. Credeți că îl veți putea realiza? — Noi sperăm că vom da în folosință cantina la această dată... Bineînțeles, nu finisată complet, dar interiorul, instalațiile necesare unei bune funcționări le vom termina...

Cind doi se ceartă, al treilea... pierde

(Urmare din pag. 1)

Ing. GHEORGHE CIULEA — directorul Truștii regionale de construcții: — Rămînera în urmă se datorează atît beneficiarului — Institutul politehnic, cit și titularul de investiții — Direcția tehnică de investiții din Ministerul Invățămîntului care ne-au trimis cu întîrziere documentația aprobată. Noi nu avem posibilitatea să realizăm planul pînă la sfîrșitul anului în curs. Ne-am adresat, de fapt, și Comitetului de Stat al Planificării cerînd reducerea lui.

Ing. ION COSTESCU — din Direcția tehnică de investiții a Ministerului Invățămîntului: — Noi am înaintat la timp documentația aprobată. Dacă ținem seama de faptul că normativul tehnic prevede termenul de 7 luni pentru construirea unui cîmin — din 15 mai, cînd s-a deschis șantierul, constructorul avea posibilitatea să termine lucrarea pînă la sfîrșitul anului în curs. Eu am fost de multe ori la Timișoara, m-am interesat deaproape de această lucrare. Constatarea mea este că tovarășii din conducerea Truștii regionale de construcții nu au depus eforturi suficiente pentru îndeplinirea acestei obligații contractuale.

...și realitatea

Așadar, situația nu-i deloc simplă. Vina este „pasată”, de

la beneficiar la constructor, de la constructor la organul tutelar al beneficiarului. Care sînt fiele realitate?

„În luna august doi reprezentanți ai Băncii de Investiții — tovarășii Sofia Buzerinescu, inspector de finanțare, și Anton Beretea, inspector tehnic — au efectuat controlul asigurării cu documentația și al punerii în funcțiune a lucrărilor de investiții în cadrul grupului social-studențesc Timișoara. Iată constatăriile făcute — așa cum sînt formulate în procesul verbal de revizie: „Din volumul lucrărilor care trebuiau să fie efectuate pînă la 31 august, Truștii regional de construcții din Banat a realizat numai 24,5 la sută. Ne-realizarea volumului valoric și a stadiilor fizice planificate pe obiecte se datorește următoarelor cauze mai importante: 1. Neasigurarea de către constructor a efectivelor de muncitori necesari la nivelul volumelor valorice planificate; 2. Neasigurarea șantierului cu utilajele tehnice necesare.”

O analiză atentă a ritmului lucrărilor arată că, într-adevăr, constructorul nu a depus eforturi necesare pentru a termina cele trei cîmine conform graficului de lucru întocmit la data deschiderii șantierului.

Să facem un calcul. Șantierul s-a deschis în ziua de 15 mai; planul valoric ce trebuie realizat pînă la 31 decembrie este de 16 milioane lei. Dacă împărțim această sumă la 7 luni și jumătate (perioada dintre 15 mai și 31 decembrie) reiese că în fiecare lună constructorul ar fi trebuit să realizeze lucrări în valoare de peste 2 milioane lei. N-a realizat și — așa cum s-a organi-

zat — nici nu putea să realizeze. Normativul prevede că pentru realizarea unor lucrări de construcții în valoare de 2 milioane lei lunar, trebuie să lucreze între 500 și 550 lucrători. Iată însă frecvența repariturii lucrătorilor pe șantierul complexului studențesc — așa cum reiese din situațiile semnate de tovarășii Ion Vițăuț, șeful șantierului, și Gheorghe Milos, dirigintele de șantier: iunie — 105—133 lucrători; iulie — 161—177 lucrători; august — 188—209 lucrători; septembrie — 180 lucrători. Truștii regional de construcții a concentrat lucrătorii de care dispune la celelalte obiective, singurii beneficiari neglijați fiind studenții. Dacă mai adăugăm și faptul că nici utilajele aduse aici nu sînt suficiente (se lucrează de pîdă, cu o singură macara-turn deși sînt necesare trei), este limpede de ce realizările nu depășesc 24,5 la sută.

Se caută o soluție

Constructorul încearcă o soluție salvatoare. Văzînd că nu mai poate realiza planul, cere reducerea lui — cu întîrziere însă, abia în luna august. În luna august, în transferul în cadrul volumului de 13 milioane lei a lucrărilor prevăzute a fi începute în 1966 (este vorba de patru cîmine). Aceasta — deoarece este organizată pentru lucrări inițiale (săpături, fundații) și dispune de lucrători necalificați care ar putea efectua aceste lucrări. Ar urma, în această ordine, ca toate cîminele să fie terminate odată, prin anul 1967. Or, planificarea urmărește darea în folosință a primelor cîmine după

vacanța de iarnă a studenților avîndu-se în vedere nevoile reale de cazare a studenților. Iată de ce, prin adresa numărul 80 404 din 6 septembrie 1965, Comitetul de Stat al Planificării arată: „În baza obiecțiilor ridicate de constructor în nota anexată la grafic, volumul lucrărilor de construcții este propus a fi redus de la 16 087 000 lei, aprobat pentru etapa I, la 13 000 000 lei. C.S.F. nu este de acord și consideră necesar să se creeze condiții pentru realizarea planului de construcții montaj privind extinderea Complexului studențesc al Institutului politehnic din Timișoara — aprobat de Consiliul de Miniștri, în care scop invităm beneficiarul să colaboreze cu constructorul”.

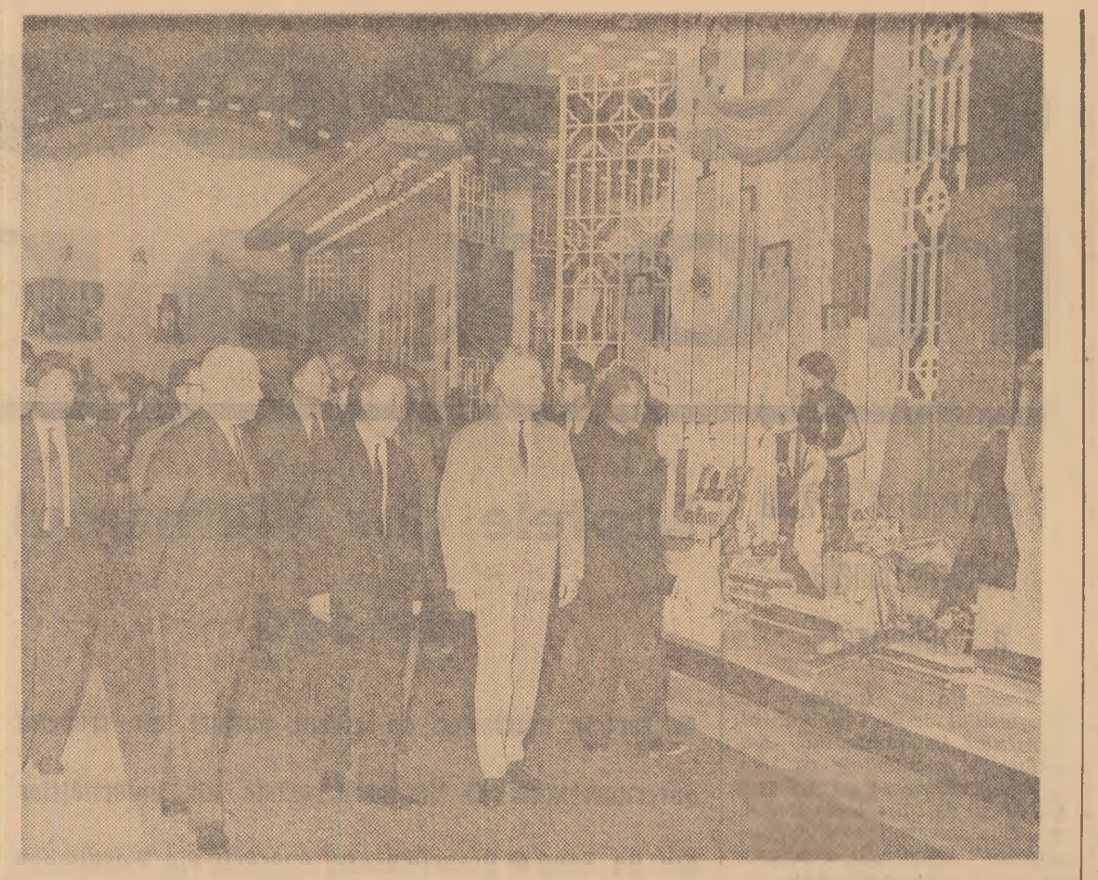
Soluția decii — așa cum reiese și din adresa C.S.P. — este nu reducerea planului și transferarea lucrărilor dintr-un an în altul, ci realizarea planului valoric de 16 milioane lei, aprobat pentru anul 1965.

Se caută o soluție

Ce se poate face pentru amănunțit a situației de fapt la care se participă reprezentanți ai Direcției de investiții din Ministerul Invățămîntului, ai Sfatului popular al regiunii Banat, ai Institutului politehnic din Timișoara și ai Truștii regionale de construcții din Banat ar prilejui desprinderea celor mai îndecise soluții. Considerăm însă că prima măsură ce se impune este asigurarea șantierului cu numărul de lucrători și utilajele conform normativului. Și — se mai impune aici — o organizare judicioasă a șantierului, o urmărire mai atentă de către Truștii regionale de construcții a mersului lucrărilor pe șantier.

Se caută o soluție

Se caută o soluție

La deschiderea Expoziției construcției economice a Republicii Populare Chineze

Foto: AGERPRES

Deschiderea Expoziției construcției economice a Republicii Populare Chineze

În Capitală, în pavilionul din Parcul Herăstrău, s-a deschis joi la amiază Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze.

La festivitatea inaugurală au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, precum și Bujor Almășan, Gheorghe Ciocar, Cornel Onescu, Roman Moldovan, Ion Marinescu, Mihai Marinescu, Bucur Schiopu, miniștri, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale economice, ai organizațiilor obștești, ziaristi români și străini, un numeros public.

Erau de față șefii ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic. Au luat parte, de asemenea, membrii delegației guvernamentale a R. P. Chineze, care vizitează țara cu acest prilej.

Au fost înțonate imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii Populare Chineze.

Conducătorul delegației guvernamentale chineze, Cean Lin-ci, ministrul industriei

cărbunelui, a rostit cuvîntarea inaugurală.

A răspuns Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România.

La invitația organizatorilor, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a făcut panglica inaugurală a Expoziției, în aplauzele asistentei.

În continuare, a fost vizitată Expoziția. Directorul expoziției, Ghan Hua-dun, prim-vicepreședinte al Consiliului chinez pentru dezvoltarea comerțului internațional și ceilalți organizatori au dat explicații.

În încheierea vizitei, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a felicitat pe organizatori avînd cuvinte de înaltă apreciere la adresa expoziției.

Expoziția rămîne deschisă pînă la 13 octombrie.

Cu prilejul deschiderii la București a Expoziției construcției economice a Republicii Populare Chineze joi seara, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Chineze, Cean Lin-ci, ministrul industriei

carbunelui, a oferit o recepție.

Au luat parte tovarășii Emil Bodnaraș, Petre Blajovici, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au participat șefii ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Cambodgiei în Republica Socialistă România

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit la 23 septembrie pe ambasadorul Cambodgiei în Republica Socialistă România, Measkeh Calmerom, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Cambodgiei, Measkeh Calmerom, a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România călduroase felicitări și sincere urări din partea șefului statului Cambodgiei.

După ce și-a exprimat convingerea că legătura și prietenia sinceră care a dezvoltat-o Republica Socialistă România vor duce la o colaborare rodnică în numeroase domenii, ambasadorul Cambodgiei a relevat idealul de independență și progres, comun celor două țări, precum și dorința de a întretine relații de prietenie cu toate țările pe baza deplinei egalități.

În răspunsul său, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, după ce a adresat ambasadorului Cambodgiei un călduros bun venit în țara noastră, a arătat că poporul român urmărește cu interes și simpatie eforturile poporului cambodgian consacrate

propășirii patriei sale, apărării independenței naționale, suveranității, neutralității și integrității teritoriale a Cambodgiei.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și-a exprimat încrederea că relațiile de prietenie dintre România și Cambodgiea se vor dezvolta pe baza respectării independenței, suveranității și avantajului reciproc, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

În încheiere, președintele Consiliului de Stat a urat ambasadorului Cambodgiei succes deplin în activitatea sa profesională, totodată că în îndeplinirea misiunii sale se va bucura de înțelegerea și sprijinul al Consiliului de Stat, al guvernului român și al său personal.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a avut cu ambasadorul Cambodgiei, Measkeh Calmerom, o convorbire cordială.

La solemnitatea prezentării scrisorilor și la convorbirea au luat parte Grigore Geamănuș, secretarul Consiliului de Stat, și George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

Primire la C.C. al P.C.R.

În ziua de 23 septembrie a.c. tovarășul Alexandru Drăghel, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., din Austria, care și-au petrecut concediul în țara noastră.

Cu acest prilej au avut loc convorbiri care s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească, cordială.

Televiziune

VINERI 24 SEPTEMBRIE

19,00 Jurnalul televiziunii (I). 19,20. Pentru tineretul școlar: „Vă place Muzica?” 20,00 Săptămîna. 21,00 Avanzpremieră. 21,10 Prin expozițiile Capitalei. Creația artistică populară a R.S. Cehoslovaciei. 21,30 Selecții din programul celui de-al III-lea Festival internațional al teatrelor de păpuși și marionete. 22,30 „Din pășunile unei cameriste”. 23,00 Jurnalul televiziunii (II) și buletinul meteorologic.

Cinematografe

UN CARTOF, DOI CARTOFI rulează la Patria (completare LECTIE IN INFINIT) orele: 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; București, orele: 10; 12,15; 15; 18,15; 20,30; (completare LECTIE IN INFINIT) Floreasca (completare COMORILE ORAȘULUI SCUFUNDA) orele: 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30; Feroviar orele: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 17,45; 20,45; (completare LECTIE IN INFINIT) Capitol orele: 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; (completare LECTIE IN INFINIT)

RUNDA 6 — SUITA BĂNĂȚEANĂ, rulează la Republica orele: 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; București orele: 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; Excelsior orele: 9,45; 12; 14; 16; 18,15; 20,30; Modern orele: 10,30; 12,45; 15; 17,30; 20.

CINEVA ACOLO SUS MA ÎN BESTE — STIATŢI CA... rulează la Luceafărul orele: 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; Festivalul orele: 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21; Tomis orele: 9,30; 12; 14,30; 17; 20; Melodia orele: 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; Flămura orele: 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.

ROȘU ȘI NEGRU ambele serile rulează la Carpați orele: 10; 16; 19,30.

CAPORALUL ȘI CHELALŢI — SPORT nr. 4/1965 rulează la Victoria orele: 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18; 21.

TOLBA CU AMINTIRI — completare UNDE NU-I CAP rulează la Central orele: 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30.

HOTUL DE PIERȘCI — completare MRU DE PE SOMOS rulează la Lumina orele: 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.

MARSUL ASUPRA ROMEI — PRIETENUL MRU MAX rulează la Unirea orele: 15,30; 18; 20,30.

CINE SINT EI? rulează la Dojna orele: 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; Program pentru copii orele: 10.

CERUL ȘI MOCIRLA — DILIGENȚA, rulează la Timpuri noi, orele: 10—21 în continuare.

DANSUL ETERN — DUSMANUL INIMII, rulează la Giulești orele: 16; 18,15; 20,30.

STRIGĂTUL rulează la Cultural orele: 16; 18,15; 20,30.

CARAMBOL — BĂSTINĂȘUL — rulează la Infirmități între popoare orele: 10,30; 15,45; 18; 20,15; (dum. ore 11,30).

BANDA — SIMETRIE rulează la Dacia orele: 9,45; continuare 16,15; 18,30; 20,45; Ferentari orele: 16; 18,15; 20,30; (dum. 10,30; completare APA VIEI); Cotroceni orele: 16; 18,15; 20,30; (completare GUST BUN... SI BUN GUST).

PROCESUL — PROFESORULUI WEHR — MINE ÎNCEPE AZI rulează la Buzhești orele: 10; 14; 17; 20; (dum. ore 10.) Artă orele: 11; 14; 17; 20.

EVADATUL — cinematograf — completare NŢI BENI NICIODATĂ și MUZEUL CORNEI MEDREA, rulează la Cosmos orele: 16; 18; 20; LALEAUA NEAGRĂ cinematograf rulează la Cîmpăna orele: 16; 18; 20,30; (dum. 10,30; 21; (completare SIMETRIE).

Lucrările celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Generale a O. N. U.

Pe actuala ordine de zi au fost trecute două propuneri inițiate de delegația română

Problemele asupra cărora Adunarea Generală își va concentra atenția în cursul actualei sesiuni au fost definite miercuri după amiază în cadrul unei ședințe de lucru a Comitetului general alcătuit din președintele sesiunii, cei 17 vicepreședinți și președinții Comitetelor. Discuții despre cele 108 propuneri, membrii comitetului au trebuit să hotărască unde vor fi ele examinate: în Adunarea Generală sau în comitee.

Neîncercându-se nici o obiecție, multe din propuneri au fost adoptate în bloc. Altele au prilejuit lungi dezbateri, reflectând pozițiile diferitelor țări față de unele probleme importante ce vor fi abordate la această sesiune. Punctul 104 de pe ordinea de zi a intitulat „autorizarea și finanțarea viitoarelor operațiuni de menținere a păcii” a fost analizat în detaliu, mai multe delegații propunându-se împotriva includerii lui pe agenda.

În cele din urmă a fost adoptată propunerea Mexicului privind coteșirea punctelor 104 și 106 într-o singură problemă cu două subpuncte.

Problema „Restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U.”, propusă pe ordinea de zi de un grup de țări printre care și România, a suscitat un interes deosebit. Delegații din Ghana, Uniunea Sovietică, Franța, Maroc, Ungaria, R.A.U. și din alte țări s-au pronunțat pentru includerea ei pe ordinea de zi. Un singur delegat s-a opus înscrierii acestei probleme pe agenda sesiunii, și anume ciankaiștul. Reprezentantul S.U.A., Yost, a declarat că nu se opune includerii acestui punct pe agenda sesiunii, dar a ținut să precizeze că speră ca în urma dezbaterilor cererea să fie respinsă.

În total pe ordinea de zi a actualei sesiuni au fost trecute 105 puncte. Printre numeroasele alte probleme importante care vor sta în atenția celei de-a 20-a sesiuni figurează și „Proiectul de declarație cu privire la promovarea în rândurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare”, precum și „Acțiunile pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținând unor sisteme sociale-politice diferite” — ambele inițiate de delegația română.

Sporirea numărului membrilor O.N.U. a fost marcată miercuri înaintea ședinței de după-amiază prin festivitatea înălțării drapelului Statelor Gambia și Singapore alături de stea-

gurile celorlalte țări membre ale organizației, arborate în fața Palatului Națiunilor Unite.

Joi dimineața au început — în cadrul celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. — dezbaterile generale. Ministrul de externe și ceilalți șefi de delegații vor expune poziția țărilor lor față de principalele probleme ale situației internaționale, față de modul în care O.N.U. trebuie să acționeze în vederea scopurilor pentru care a fost creată.

În prima zi a dezbaterilor generale au luat cuvântul Leifao de Cunha, ministrul de externe al Braziliei, Arthur Goldberg, conducătorul delegației S.U.A. și Doudou Thiam, ministrul de externe al Senegalului.

Încheierea vizitei lui J. Cyrankiewicz în Austria

Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, s-a înapoiat în patrie, după o vizită oficială de trei zile în Austria.

În încheierea vizitei a fost dat publicității un comunicat în care se arată că în cursul vizitei J. Cyrankiewicz și cancelarul J. Klaus au făcut un larg schimb de păreri în probleme care interesează ambele părți.

Au fost discutate probleme ale situației internaționale. Cele două părți și-au exprimat minime în legătură cu pericolul pe care îl reprezintă situația actuală din Asia de sud-est. S-a subliniat că „principala direcție, atât în

de peste hotare

8 septembrie — Ziua internațională a alfabetizării

În sesiunea de închidere a Congresului de la Teheran ai ministrilor învățământului s-a hotărât în unanimitate ca ziua de 8 septembrie să fie sărbătorită anual de către toate statele ca „Ziua internațională a alfabetizării”. Congresul a adresat un apel tuturor guvernelor, organizațiilor internaționale și naționale, oamenilor de știință și cultură pentru intensificarea luptei împotriva analfabetismului, mărind în acest scop pe cît posibil resursele naționale și internaționale destinate luptei contra analfabetismului.

Luptele din Vietnamul de sud

Forțele patriotice au atacat posturi ale trupelor guvernamentale

Măsurile teroriste ale autorităților

din Da Nang

Departamentul apărării din Washington

a autorizat folosirea gazelor lacrimogene

În cursul nopții de miercuri spre joi forțele patriotice sud-vietnameze au atacat alte două posturi ale trupelor guvernamentale, situate în regiunile sudice ale țării. Unul din acestea, la Binh Thanh, situat la 75 km vest de Saigon, în delta fluviului Mekong, în provincia Kien Tuong, a fost atacat cu o puternică tiră de mortiere și de tunuri. Celălalt post atacat este o grănițoasă a trupelor saigoneze situată în provincia Kien Giang, la aproximativ 60 de km sud-vest de capitala sud-vietnameză. În ambele cazuri, după efectuarea atacului, unitățile patriotice s-au repliat. Correspondenții agenției Reuter relatează din Saigon că la aproximativ 80 km de capitală un camion ce transporta soldați ai trupelor guvernamentale a sârbit în aer din cauza unei mine puse de partizani.

Trei din cei patru condamnați la moarte de către autoritățile din Da Nang, sub acuzația că au organizat demonstrația populației din 30 septembrie, au fost executați miercuri după-amiază pe stadionul principal al orașului. Deși autoritățile anunțaseră că execuția va avea loc în public joi dimineață, venind-se de evenimentele noi manifestări, ele au hotărât efectuarea execuției miercuri după-amiază. Totodată, la Saigon s-a aflat că în urma manifestărilor de luni au fost arestate mai multe zeci de persoane.

După ce agențiile de presă au relatat că autoritățile militare americane din Saigon au cerut în mod oficial, Departamentul apărării din Washington autorizația de a folosi gaze lacrimogene în cursul operațiunilor militare din Vietnamul de sud, miercuri seara, un purtător de cuvânt al Pentagonului a declarat că această permisiune există mai de mult. „Generalul

Teritoriul R. D. Vietnam din nou atacat

În mesajul de protest adresat la 23 septembrie Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam, Miștuna de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze arată că, la 22 septembrie, mai multe formațiuni de avioane americane cu reacție au pătruns în repetate rânduri în spațiul aerian al R. D. Vietnam și au bombardat și mitralat centre populare, spitale și instituții publice din provinciile Son La, Yen Bai, Hoa Binh, Thanh Hoa, Nghe An, Ha Tinh și Ho Xa. De asemenea, avioanele militare americane au întreprins raiduri aeriene în regiunea liniei provizorii de demarcație militară, iar nave militare americane au pătruns în apele din zona demilitarizată.

Westmoreland, comandantul trupelor Statelor Unite din Vietnamul de sud, a avut întotdeauna autoritatea de a permite folosirea gazelor lacrimogene și a altor gaze „netoxice” în anumite circumstanțe — a declarat purtătorul de cuvânt de la Washington, după cum relatează agenția Associated Press. După cum se știe, folosirea de gaze lacrimogene și vomitive în luptele împotriva forțelor patriotice sud-vietnameze, în primăvara acestui an, a provocat puternice proteste în întreaga lume.

Știrii din Washington anunțau că în Camera Reprezentanților a Statelor Unite a fost aprobată o rezoluție care autoriză guvernul S.U.A. să intervină cu forța — individual sau într-un cadru colectiv — în orice țară de pe continentul american pentru a preveni „orice subversivitate”. E demn de relevat faptul că rezoluția s-a cioncit de împotriva unui grup de 52 congressmeni; ei au apreciat că un asemenea document poate crea o situație primejdioasă, deoarece ar legitima intervenția armată în orice țară din America Latină, indiferent dacă intervenția este sau nu solicitată de țara respectivă.

La Washington s-a anunțat că rezoluția în chestiune nu va fi supusă senatului spre aprobare. Aceasta s-ar putea interpreta ca o tendință „de a prezenta rezoluția drept o expresie a unei dorințe a Camerei Reprezentanților care nu angajează în nici un fel politica guvernului american” (FRANCE PRESSE).

Fără îndoială, administrația S.U.A. are suficiente motive să pună surdina manevrelor intervenționiste, manevre care se lovesc de o împotrivire crescândă pe continentul latino-american. E cazul să amintim recenta „complicată diplomatie” în legătură cu faimosul proiect „Camelot”; președintele Johnson a trebuit să anuleze o așa-numită anchetă organizată de Pentagon în America Latină, anchetă care urmărea, de fapt, stabilirea celor mai adecvate modalități de intervenție militară „în caz de nevoie”. În același sens, trebuie relevată insistența cu care autoritățile dominicane cer chiar în aceste zile o cit mișcării grăbnică evacuare a așa-numitei „forte interamericane”.

În fapt, numeroase indicii dezvăluie, însă, persistența cu care unele cercuri din Washington urmăresc perpetuarea politicii perimate a „marii bite”. Relevăm în acest sens eforturile pe care le depun actualmente S.U.A. pentru a impune asmenia modificări ale Cartei O.S.A. care să legalizeze intervenția militară pe continent. După turele din mai al lui Harriman, turele din prima decadă a lunii în curs al subsecretarului de stat

Vanghan, a urmărit exercitarea de presiuni asupra guvernelor sud-americane pentru a sprijini proiectele de creare a „forțelor permanente interamericane”. Un obiectiv similar l-a urmărit și vizita recentă a unei misiuni a S.U.A. în Brazilia. S-au semnalat, de asemenea, insistențele C.I.A. pentru crearea unei „poliții politice interamericane” (Interampol), care ar urma să asigure, sub masca luptei „împotriva subversivității comuniste”, reprimarea adversarilor amestecului străin în treburile Americii Latine.

Resentimentele, indignarea stărnită de asemenea tendințe și presiuni în cele mai largi zone ale opiniei publice latino-americane sînt lesne de înțeles. „Liderii politici și intelectuali din America de sud, printre care mulți sprijinitori ai unei colaborări stricte cu Statele Unite — scria NEW YORK TIMES într-o corespondență din Buenos Aires — sînt profund șocați de ceea ce consideră a fi o primejdioasă expansiune a influenței militare în politica administrației Johnson privind America Latină. Aceste cercuri exprimă temerea că la Washington există tendința de a pune accentul pe intervenția militară în loc de a sprijini obiectivele de combatere a mizeriei și de stabilizare a instituțiilor democratice”. În aceeași ordine de idei, WASHINGTON POST releva că numeroși oameni politici din America Latină care se străduie să obțină sprijin în opinia publică în favoarea „Alianței pentru progres” își afirmă neliniștea că „accentul pus asupra aranjamentelor militare va încuraja forțele armate să asume controlul politic și, în genere, va întări influența junterilor militare”.

Desprinzind cu perspicacitate sensul tuturor acestor luări de poziție, revista U.S. NEWS AND WORLD REPORT conchide într-un articol sugestiv intitulat „Un sprijin nedorit” că „dacă (în America Latină n.n.) există o idee care să grupeze un număr mare de aderenți de toate tendințele, atunci aceasta este ideea că Statele Unite nu au ce căuta atunci cînd latino-americani au de rezolvat treburile lor”. Sentimentul dominant pe întregul continent sud-american, subliniază revista, „este sentimentul respingerii oricărei dependențe...”.

De altfel, așa cum reiese din discuțiile ce se desfășoară acum în jurul criticilor aduse de senatorul Fulbright politicii S.U.A. în Republica Dominicană, în rândul liderilor nord-americani se face simțit un curent pentru o politică mai realistă, pentru „acomodarea” Washingtonului cu noile realități ale continentului sud-american.

EM. RUČAR

Erhard nu se grăbește..

După ce șefii partidelor U.C.D.-U.C.S. (Uniunea Creștină Democrată — Uniunea Creștină-socială) și Partidului liber-democrat au hotărât ca Ludwig Erhard să rămână în continuare șeful guvernului, în cercurile politice din R. F. Germană se consideră că liderii U.C.D.-U.C.S. nu manifestă nici o grabă pentru a duce tratative cu liber-democrații în vederea elaborării programului guvernului și a compoziției noului cabinet. Tratativele nu vor începe înainte de primele zile ale lunii octombrie, deoarece s-a hotărât „o pauză” de o săptămână care să-i permită lui Erhard să participe la o „post-campanie” electorală în două circumscripții, unde alegerile au fost eminate pentru 3 octombrie, în urma decerului a doi candidați.

Observatorii politici vestgermani consideră că tratativele între U.C.D.-U.C.S. și liber-democrații se vor desfășura în două faze: reprezentanții partidelor, care vor fi desemnați vineri, vor discuta programul noului guvern avînd în vedere problemele de politică internă și principalele probleme de politică externă, printre care reforma N.A.T.O., relațiile franco-vest-germane și rezolvarea crizei Pieței comune. Odată stabilit programul guvernului, vor fi apoi abordate chestiunile privind compoziția cabinetului. În ce privește menținerea în guvern sau plecarea anumitor personalități, cel mai frecvent citate în cercurile politice sînt numele lui Gerhard Schröder (ministrul afacerilor externe) și Erich Mende (ministrul pentru problemele întregii Germanii). Intrarea lor în noul guvern va depinde de rezolvarea unor probleme de amănunt privitoare la pozițiile creștin-democraților și liber-democraților într-o serie de probleme de politică internă și externă. Dar convorbirile nu au fost încă deschise oficial, iar liderii politici dispuși de un timp destul de îndelungat; noul guvern va intra în funcțiune după 19 octombrie, dată la care vor începe lucrările Bundestagului.

Congresul Partidului liberal din Anglia

Congresul Partidului liberal din Anglia, ale cărui lucrări se desfășoară la Scarborough, a adoptat joi după-amiază o rezoluție prin care condamnă politica internă a guvernului laburist. Rezoluția nu impune aceste însă pe cei zece deputați liberali din Camera Comunelor să voteze împotriva guvernului. Observatorii politici afirmă că după Congresul Partidului liberal, liderul acestui partid, Jo Grimond, intenționează să aibe o întrevvedere cu premierul

Wilson. Cu acest prilej, Grimond îi va face cunoscut premierului britanic condițiile pe care liberalii le cer de la laburisti în schimbul sprijinirii în continuare a guvernului la rezolvarea dezbaterilor în Camera Comunelor. După cum se știe, pentru aceste condiții un loc important îl ocupă renunțarea de către guvern la naționalizarea industriei oțelului și a exercitării controlului privind vânzarea terenurilor de construcție.

PE SCURT

MEMBRII comitetului executiv al Partidului revoluționar dominican s-au întrunit cu președintele guvernului provizoriu al Republicii Dominicane, Hector Garcia Godoy, pentru a discuta posibilitățile de înăpoiere a fostului președinte al Republicii, Juan Bosch. Conducătorii Partidului revoluționar au cerut președintelui Godoy să ordone măsuri pentru asigurarea securității vieții lui Juan Bosch. El, au cerut, de asemenea, permisiunea pentru redeschiderea ariilor de zăvoaie, pentru ca puterile mobilizate cu ajutorul radio-ului pe membrii partidului revoluționar din 25 septembrie în capitala Republicii.

„Pieta” s-a întors în Italia

CELEBRA statule „Pieta” de Michelangelo, admirată de milioane de vizitatori la Pavilionul Viteanului de la Expoziția Internațională din New York, a traversat din nou oceanul pe bordul navei „Cristofor Columb”, reînălțându-se în Italia. Statula va fi debarcată la Napoli, de unde va fi transportată cu trenul la Roma.

LA PARIS își desfășoară lucrările Organizația interguvernamentală consultativă a navigației maritime (I.M.C.O.). La discuțiile asupra raportului Comisiei de validare a împuternicirilor, George Șteulescu, membru al delegației române, a contestat valabilitatea împuternicirilor prezentate de ciankaiștii. Numai reprezentantul Republicii Populare Chineze — a declarat delegatul român, are dreptul să reprezinte poporul chinez. Delegații U.R.S.S., Franței, R.A.U., Pakistanului și Iugoslaviei, au contestat, de asemenea, valabilitatea împuternicirilor ciankaiștilor.

AGENȚIA P.A.P. anunță că la Ministerul Comerțului Exterior al Poloniei s-au încheiat convorbirile oficiale purtate de o delegație comercială a Australiei, condusă de A. Westerman, ministrul industriei și comerțului. În timpul convorbirilor, a fost exprimată dorința de a se lărgi schimbul de mărfuri între cele două țări. După cum se știe, Polonia beneficiază pe piața australiană de clauza națiunii celei mai favorizate.

Cele două părți au dezbătut o serie de probleme legate de încheierea unui acord comercial, precum și probleme referitoare la participarea Poloniei la G.A.T.T.

ÎNȚRE R.P. Bulgaria și R.P. Monșoi a fost semnat acordul comercial pe perioada 1966—1970 și

raportului Consiliului directorilor pe anii 1964—1965. Ele se vor termina vineri dimineață cînd vor continua în comitee. Sedintele plene de închidere vor avea loc la 27 și 28 septembrie. Cu acest prilej se vor pune la vot rezoluțiile propuse de diferitele grupuri de delegații.

Deschiderea celui de-al 11-lea Congres internațional de radiologie

JOI s-a deschis la Roma, la Palatul Sporturilor, în prezența ministrului sănătății, Marilotti, cel de-al 11-lea Congres internațional de radiologie, la care participă 4.500 radiologi din 71 de țări. Din România participă o delegație de radiologi în frunte cu prof. dr. George Schmitzer.

În cadrul lucrărilor vor fi abordate problemele cu privire la lupta împotriva tumorilor maligne.

LA 22 SEPTEMBRIE a părăsit Budapesta delegația reprezentantilor industriei chimice japoneze condusă de Masao Anzai, președintele firmei „Showa-Denko”. În timpul vizitei, care a durat patru zile, delegația japoneză a dus tratative cu reprezentanți ai Camerei de comerț a R. P. Ungare și

și unor organizații de comerț externe. Delegația japoneză a fost primită de dr. Jozsef Loticz, locțiitor al ministrului industriei grele, și de Laszlo Darvas, locțiitor al ministrului comerțului exterior.

ÎN URMA HOTĂRIRII guvernului Indiei și Pakistanului de a pune în aplicare rezoluția Consiliului de Securitate cu privire la încetarea ostilităților dintre cele două țări, miercuri la ora 22 qnt încetarea focului a devenit efectiv pe toate fronturile.

Generalul Ne Win și-a încheiat vizita în U. R. S. S.

GENERALUL Ne Win, președintele Consiliului revoluționar și președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Birmane, care în tre la 23 septembrie a făcut o vizită în U.R.S.S. a părăsit orașul Moscova întreprinzându-se spre patrie.

În timpul vizitei el a discutat cu conducătorii sovietici dezvoltarea relațiilor sovieto-birmane, și unele probleme ale situației internaționale care prezintă interes reciproc.

LA 23 septembrie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Democratice Germane, condusă de W. Ulbricht, care se afla într-o vizită în U.R.S.S., a oferit o recepție în saloanele Ambasadei.

La recepție au luat parte A. Mikhozin, A. Kostigin și alii conducători de partid și de stat sovietici.

Moartea celebrului alpinist francez Lionel Terray

AGENȚIILE de presă informează despre moartea celebrului alpinist francez Lionel Terray și a însoțitorului său, tânărul ghid Marc Martinelli, în timpul unei ascensiuni în munții Vercors din Alpii francezi. Numele lui Lionel Terray a devenit cunoscut în lumea întreagă după escaladarea în 1950 a unui dintre cele mai înalte virfului ale munților Himalalia — Annapurna. El a mai escaladat numeroase piscuri dificile din munții Anzi.

PE SCURT

Încordare în Bolivia

În Bolivia situația politică a redevenit încordată. Cu o săptămână în urmă, ministrul de Interne al Boliviei, Quiroga Teran, anunțase că în țară au loc „agitații sociale” și că junta a luat „măsuri de precauție”.

„Agitația socială” la care se referea ministrul de Interne a atins punctul culminant la începutul acestei săptămîni, cînd după gravele incidente dintre mineri și poliție (semnalate la minele „Catavi” și „Siglo Viente”) și care s-au soldat cu numeroși morți și răniți) junta a declarat starea de asediu.

În pofida legii „pentru securitate” adoptată recent, lege în virtutea căreia sînt calificate drept delictive orice critici la adresa juntei și care declară ca fiind ilegale toate mișcările greviste — minerii continuă acțiunile lor protestatare. Astfel, în cursul zilei de marți mineri au incendiat un post de poliție luînd ostacii patru polițiști. În ultimele patru zile, numărul celor care și-au pierdut viața s-a ridicat la 92 persoane, iar al celor răniți la 105. Se anunță că principalele șosele ale regiunii miniere Catavi — Lallagua — Siglo Viente sînt împănate cu militari și polițiști puternic înarmați.

Potrivit agenției Reuter, conflictul dintre mineri și junta mi-

Două imagini din Aden

După mai multe decenii de stăpînire britanică, Adenul oferă privitorului imaginea clasică a orașului de tip colonial: pe de o parte bogăție și confort (pentru stăpînitori), pe de alta, sărăcie și mizerie (pentru populație). În fotografiile de mai jos: cartierul englez (stînga) și cocciaba populației de la periferia orașului (dreapta).

IOAN TIMOFTE